Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 34. Warszawa, dnia 10 grudnia 1934 r. Rok XVII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.".

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 136—137.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 104—105.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 273—280.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

281.

OKÓLNIK Nr. 136

z dn. 29 listopada 1934 r,

w sprawie opłat stemplowych od podań wnoszonych przez przedstawicielstwa państw obcych.

(Nr. GB. 21-55).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach oraz Starostów.

Zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 16 listopada 1934 r. Nr. D. V. 39689/5— Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmia, że postanowienia okólnika Nr. 26 z dnia 20 lutego 1930 r. w sprawie opłat stemplowych od podań wnoszonych przez konsulaty państw obcych (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1472, poz. 34, Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 50), mają zastosowanie również do przedstawicielstw dyplomatycznych.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

Otrzymują nadto:
Komenda Główna Policji Państwowej,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

282.

OKÓLNIK Nr. 137

z dnia 5 grudnia 1934 r.

w sprawie opłat za zezwolenia na tranzytowy przejazd przez terytorjum R. P.

(Nr. AP. 128/40).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem lubelskiego) i Starostów powiatów granicznych.

W związku z szeregiem zapytań, jakie opłaty należy pobierać od cudzoziemców za zezwolenia na tranzytowy przejazd przez terytorjum R. P., udzielane w trybie § 24 rozporządzenia z dnia 14.IV.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 548), a w szczególności, czy zezwolenia te podlegają opłatom w/g rozp. Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 kwietnia 1934 w sprawie taryfy opłat konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 376 z r. 1934), czy w/g ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z r. 1932), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia jak następuje:

Zgodnie z § 1 rozporządzenia w sprawie taryfy opłat konsularnych, opłaty konsularne pobiera się w sprawach prowadzonych przed urzędami konsularnemi R. P. Ponieważ organ kontroli granicznej, działający z upoważnienia powiatowej władzy administracji ogólnej, wykonuje czynności urzędowe na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, przeto za czynności te należy pobierać opłaty według postanowień ustawy o opłatach stemplowych. W niniejszym przypadku ta opłata wynosi w myśl art. 154 ustawy o opłatach stemplowych — 5 zł., a wraz z 10% dodatkiem 5 zł. 50 gr. Opłaty od podania nie należy pobierać, ponieważ prośba cudzoziemca nie jest zgłaszana na piśmie ani też stwierdzana podpisanym przez niego protokółem.

W związku z powyższem Ministerstwo prosi o udzielenie odpowiednich pouczeń.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

283.

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 listopada 1934 r.

w sprawie wiz włoskich.

(Nr. AP. 138-14).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Ambasada Włoska w Warszawie zawiadomiła, iż kilkakrotnie zdarzyły się przypadki wyjazdu do Włoch wycieczek polskich na podstawie paszportów zbiorowych, niezaopatrzonych w wizy konsularne włoskie. Celem uniknięcia przykrości, jakie mogłyby spotkać obywateli polskich na granicy włoskiej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o zarządzenie podawania do wiadomości osób zainteresowanych (organizatorów wycieczek), iż na wjazd do Włoch na podstawie paszportów indywidualnych nie są wymagane wizy konsularne włoskie. Natomiast wyjazd do Włoch wycieczek na podstawie paszportów zbiorowych, może nastąpić tylko po uprzedniem uzyskaniu wizy konsularnej włoskiej we właściwym konsulacie.

(—) Weissbrod
DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 30 listopada Nr. 104 Rok 1934

Poz. 925. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie odstąpienia gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Poz. 926. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1934 r. o organizacji i zakresie działania okręgowych władz celnych II instancji.

Na podstawie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

Okręgi i siedziby okręgowych władz celnych II instancji.

§ 1. Okręgowemi władzami celnemi II instancji są dyrekcje ceł, a mianowicie:

Dyrekcja Ceł we Lwowie — na obszar województw: lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, wołyńskiego oraz krakowskiego z wyjątkiem powiatów: chrzanowskiego, bialskiego i żywieckiego,

Dyrekcja Ceł w Mysłowicach — na obszar województwa śląskiego oraz powiatów: częstochowskiego, zawierciańskiego i będzińskiego w województwie kieleckiem oraz powiatów chrzanowskiego, bialskiego i żywieckiego w województwie krakowskiem,

Dyrekcja Ceł w Poznaniu — na obszar województw pomorskiego i poznańskiego oraz powiatu wieluńskiego w województwie łódzkiem,

Dyrekcja Ceł w Warszawie — na obszar m. st. Warszawy i województw: wileńskiego, nowogródzkiego, białostockiego, poleskiego, lubelskiego, warszawskiego, łódzkiego z wyjątkiem powiatu wieluńskiego oraz województwa kieleckiego z wyjątkiem powiatów częstochowskiego, zawierciańskiego i będzińskiego,

Dyrekcja Ceł w Gdańsku — na obszar W. M. Gdańska.

Organizacja i zakres działania Dyrekcyj Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i w Warszawie.

§ 2. Dyrekcje ceł dzielą się na wydziały: ogólny, celny i rachunkowo-kasowy.

§ 3. (1) Wydział ogólny załatwia sprawy osobowe, organizacyjne i gospodarcze dyrekcji ceł i podległych dyrekcji urzędów, rozpatruje projekty umów z przedsiębiorcami co do robót i dostaw, prowadzi ogólny spis inwentarza, sprawdza pod względem merytorycznym i cyfrowym rachunki gospodarcze, zestawia preliminarze budżetowe, dotyczące wydatków osobowych i rzeczowych, załatwia sprawy karne skarbowe, przewidziane w ustawie karnej skarbowej, kieruje obroną interesów skarbowych w sądach w sprawach karnych skarbowych, wykonywa nadzór nad prawidłowem załatwianiem spraw karnych przez urzędy celne, przedstawia wnioski o asygnowaniu nagród za przyczynienie się do wykrycia przestępstw skarbowych oraz czuwa nad należytem ściąganiem grzywien.

(2) Wydział ogólny załatwia ponadto sprawy ogólne, nienależące do zakresu działania innych wydziałów.

§ 4. Wydział celny załatwia sprawy związane z ruchem osobowym i towarowym przez granicę celną oraz z odprawą celną osób i towarów, bada prawidłowość załatwienia przechodzących przez granicę celną przesyłek towarowych, sprawdza prawidłowość wymiaru i poboru należności celnych i innych oraz sprawuje nadzór nad ściąganiem ujawnionych niedoborów.

§ 5. Wydział rachunkowo-kasowy sprawdza pod względem formalnym i cyfrowym rachunki administracyjne dyrekcji oraz podległych urzędów, wystawia zlecenia wypłaty, prowadzi ewidencję oraz asygnuje uposażenia służbowe personelu okręgu dyrekcji, tudzież inne należności perjodyczne, przeprowadza systematyczną cenzurę rachunkową ksiąg i dowodów rachunkowo-kasowych, prowadzi rachunkowość dochodów i wydatków budżetowych oraz sum obrotowych i depozytowych, tudzież sporządza zestawienia i wszelkie sprawozdania rachunkowo-kasowe.

§ 6. (1) Na czele dyrekcji ceł stoi dyrektor ceł. Dyrektor ceł podlega pod względem osobowym i służbowym Ministrowi Skarbu.

(2) Zastępcę dyrektora ceł wyznacza Minister Skarbu, po wysłuchaniu opinji dyrektora.

§ 7. Do dyrektora ceł należy kierownictwo i nadzór nad działalnością dyrekcji ceł. Dyrektor ceł jest odpowiedzialny za prawidłowy bieg czynności urzędowych zarówno w samej dyrekcji ceł jak i w podległych mu urzędach.

§ 8. (1) Na czele wydziału stoi naczelnik wydziału.

(2) Do zakresu działania naczelnika wydziału należy:

1) kierownictwo i nadzór nad pracami wydziału,

2) nadzór służbowy nad urzędnikami wydziału i przydział spraw,

3) referowanie spraw i stawianie wniosków wydziału,

4) załatwianie spraw w zakresie przekazanym przez dyrektora.

§ 9. Do zakresu działania dyrekcyj ceł należy orzekanie:

1) w pierwszej instancji — w sprawach niezastrzeżonych Ministerstwu Skarbu, a nienależących do zakresu działania urzędów celnych,

2) w drugiej i ostatniej instancji — w sprawach, należących do zakresu działania podległych im urzędów z wyjątkiem orzecznictwa taryfowego, które należy do wyłącznej kompetencji Ministerstwa Skarbu.

§ 10. Ilość oddziałów w wydziałach, szczegółowy podział czynności oraz regulamin ustali Minister Skarbu.

Organizacja i zakres działania Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

§ 11. (1) Organizacja Dyrekcji Ceł w Gdańsku jest rzeczą Senatu Wolnego Miasta Gdańska, który ma prawo i obowiązek zorganizowania na swoim obszarze służby celnej w wykonaniu polskiego prawodawstwa i obowiązujących umów oraz decyzyj.

(2) Dyrekcja Ceł w Gdańsku ma taki sam zakres działania jak inne okręgowe władze celne II instancji (dyrekcje ceł) z uwzględnieniem umownego stanu prawnego.

§ 12. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1934 r.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie tymczasowego ustroju władz i urzędów celnych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 244), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie ustanowienia Dyrekcyj ceł, jako okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 846), rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania Dyrekcyj Ceł na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 258).

Poz. 927. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1934 r. o uznaniu stowarzyszenia „Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych" za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Poz. 928. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie lub rozdzielanie energji elektrycznej.

Na podstawie art. 5 i 22 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) oraz art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 marca 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia rządowe, przewidziane w art. 1 i 11 ustawy elektrycznej, powinny uzyskać następujące zakłady elektryczne:

a) powstające po wejściu w życie ustawy elektrycznej;

b) istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej w razie zmiany charakteru ich działalności albo rozszerzenie obszaru zasilania, zakreślonego umowami, na zasadzie których zakłady te działały w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej, przyczem istniejące zakłady związków samorządowych powinny uzyskać uprawnienie w razie wyjścia poza granice właściwego związku samorządowego;

c) zakłady elektryczne, istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej, jeżeli po wygaśnięciu posiadanych przez nie uprawnień (koncesyj) rządowych albo umów koncesyjnych ze związkami samorządowemi mają nadal działać na obszarach, objętych temi uprawnieniami lub umowami, nie przechodząc na własność koncesjodawcy.

§ 2. Obowiązek uzyskania uprawnienia rządowego dotyczy również takich zakładów elektrycznych, które, częściowo pracując na własne potrzeby przedsiębiorstwa, do którego należą, zarazem zbywają zawodowo energję elektryczną lub zasilają nią publiczne środki komunikacji, korzystające z prądu silnego.

§ 3. Zakłady elektryczne państwowe bez względu na cel i charakter ich działalności, z wyjątkiem zakładów, należących do przedsiębiorstw państwowych, wydzielonych z ogólnej administracji państwowej w myśl przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), nie potrzebują uzyskiwać uprawnienia rządowego, przewidzianego w art. 1 ustawy elektrycznej.

§ 4. Jako zbyt zawodowy w rozumieniu art. 1 ustawy elektrycznej należy rozumieć zbyt, którego istotnym celem są stałe korzyści materjalne.

Nie jest przeto zawodowym zbyt, mający np. charakter dodatkowych świadczeń w stosunku do osób, związanych z dostawcą energji umową o pracę lub umową najmu mieszkania, choćby świadczenia te były oddzielnie opłacane, ani też zbyt, mający charakter dorywczych dostaw energji posiadaczom własnych urządzeń do wytwarzania energji elektrycznej. Również oddawanie przez zakład elektryczny zbywającej energji na rzecz elektrowni użyteczności publicznej na podstawie art. 14 ustawy elektrycznej nie uważa się za zbyt zawodowy.

§ 5. O nadanie uprawnienia rządowego należy wnieść podanie do Ministra Przemysłu i Handlu. Jeżeli chodzi o uprawnienie rządowe dla małego zakładu elektrycznego, obliczonego na zasilanie obszaru o zaludnieniu, nie przekraczającem według ostatniego spisu ludności 8.000 mieszkańców, — należy podanie, adresowane do Ministra Przemysłu i Handlu, wnieść do właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Do podania należy dołączyć:

a) ogólny opis techniczny całego zakładu elektrycznego, nie wyłączając budowli wodnych, o ile chodzi o zakład wodno-elektryczny;

b) plan projektowanego obszaru zasilania w skali nie mniejszej niż 1 : 100.000, bądź, gdy chodzi o bardzo wielkie obszary, w skali 1 : 300.000, ze wskazaniem projektowanych miejsc poboru energji elektrycznej oraz przypuszczalnych szlaków linji elektrycznych o napięciu od 30 KV wzwyż;

c) projekt uprawnienia, sporządzony według wzoru, ogłoszonego przez Ministra Przemysłu i Handlu w Monitorze Polskim;

d) przybliżony kosztorys zakładu elektrycznego w pierwszym okresie działalności;

e) plan sfinansowania przedsiębiorstwa ze wskazaniem danych do jego zrealizowania;

f) kwit kasy urzędu skarbowego lub Pocztowej Kasy Oszczędności, stwierdzający dokonanie wpłat, przewidzianych w przepisach o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na podstawie ustawy elektrycznej.

§ 6. Podanie i załączniki do podania powinny być sporządzone na papierze formatu kancelaryjnego lub złożonym w taki format; plany, rysunki, tablice i t. p. mogą być wykonane na papierze większych rozmiarów, złożonym w taki format.

Tak podanie, jak i każdy załącznik powinny być podpisane i opatrzone datą, nadto na planach i rysunkach należy wskazać skalę, w której zostały one wykonane.

§ 7. Do podania należy dołączyć odpisy podania oraz odpisy załączników, wyszczególnionych w ustępie 2 § 5 w punktach a, b i c, w ilości egzemplarzy, odpowiadającej liczbie województw, na które zakład elektryczny ma się rozciągać.

§ 8. Jeżeli względy na ogólną gospodarkę elektryczną kraju i dostateczne dane do zrealizowania i prowadzenia w należyty sposób przedsiębiorstwa przemawiają za udzieleniem uprawnienia, Minister Przemysłu i Handlu przysyła odpisy podania o uprawnienie wraz z odpisami załączników właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej celem przeprowadzenia dochodzenia.

W przeciwnym razie Minister Przemysłu i Handlu załatwia podanie odmownie, przytaczając w orzeczeniu powody odmowy.

§ 9. W przypadku, przewidzianym w ustępie 1 § 8, Ministerstwo ogłasza o wpłynięciu podania w Monitorze Polskim. W ogłoszeniu podaje się:

1) imię i nazwisko, bądź firmę petenta,

2) cel projektowanego zakładu elektrycznego,

3) obszar zasilania, bądź szlak przesyłowej linji elektrycznej,

4) czas trwania uprawnienia,

5) urząd wojewódzki, do którego można wnosić zastrzeżenia.

§ 10. Przedmiotem dochodzenia jest zebranie wszystkich danych do ustalenia, czy powstanie projektowanego zakładu elektrycznego jest pożądane ze względu na miejscowe interesy gospodarcze i ogólną gospodarkę elektryczną oraz czy nie naruszy ono praw osób trzecich.

§ 11. Wojewódzka władza administracji ogólnej podaje do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w Dzienniku Wojewódzkim o otrzymaniu podania, przesłanego przez Ministra Przemysłu i Handlu lub bezpośrednio otrzymanego przez nią w myśl § 5 ust. 1.

W ogłoszeniu podaje się:

1) imię i nazwisko, bądź firmę petenta,

2) cel projekowanego zakładu elektrycznego,

3) obszar zasilania, bądź szlak przesyłowej linji elektrycznej,

4) czas trwania uprawnienia,

5) miejsce i czas wyłożenia podania wraz z załącznikami do przejrzenia przez interesowanych i

6) termin miesięczny, licząc od dnia ogłoszenia, do zgłaszania do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej zarzutów, zastrzeżeń i żądań z zaznaczeniem, że do każdego pisma, zawierającego zarzuty, zastrzeżenia i żądania, należy dołączyć odpis tego pisma.

§ 12. Wojewódzka władza administracji ogólnej poda treść ogłoszenia właściwej Dyrekcji Kolei, Dyrekcji Poczt i Telegrafów, Dowództwu Okręgu Korpusu, a w razie potrzeby władzom górniczym, Wydziałowi Wojewódzkiemu (Izbie Wydziału Wojewódzkiego), interesowanym związkom samorządowym oraz właściwym związkom i korporacjom gospodarczym, celem wypowiedzenia się w zakresie swej właściwości w terminie, oznaczonym w § 11 ust. 2 p. 6 rozporządzenia niniejszego.

§ 13. Koszty postępowania (druki, ogłoszenia w dziennikach wojewódzkich, doręczenia i t. p.) pokrywa petent Na żądanie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej petent powinien złożyć zaliczkę na pokrycie kosztów postępowania w wysokości, podanej przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

§ 14. W ciągu tygodnia po upływie terminu do zgłaszania zarzutów, zastrzeżeń, żądań i opinij wojewódzka władza administracji ogólnej doręcza petentowi odpisy pism, zawierających zarzuty, zastrzeżenia i żądania, udzielając mu terminu jednomiesięcznego na wypowiedzenie się, po którego upływie w ciągu najdalej 14-tu dni przekazuje:

a) Ministrowi Przemysłu i Handlu akta wraz ze swojemi wnioskami i wyjaśnieniami, dotyczącemi kwestyj spornych, objętych podniesionemi zarzutami, zastrzeżeniami i żądaniami, oraz

b) bezpośrednio petentowi zestawienie kosztów postępowania celem ich uregulowania.

§ 15. Po otrzymaniu aktów dochodzenia Minister Przemysłu i Handlu zarządza przesłanie projektu uprawnienia rządowego petentowi do wypowiedzenia się, bądź odmawia uprawnienia.

Jeżeli w ciągu miesiąca od daty doręczenia projektu nie nastąpi uzgodnienie treści uprawnienia lub jeżeli w wyznaczonym petentowi następnie terminie nie będzie uiszczona przez niego opłata za nadanie uprawnienia rządowego i wpłacona kaucja, Minister może odmówić uprawnienia.

§ 16. Po wyrażeniu przez petenta zgody na treść projektowanego uprawnienia i po uiszczeniu przez niego opłaty Ministerstwo Przemysłu i Handlu sporządza dwa jednobrzmiące egzemplarze aktu uprawnienia rządowego i jeden z nich doręcza petentowi. Na egzemplarzu, pozostającym w Ministerstwie, petent podpisuje oświadczenie o swej zgodzie na treść uprawnienia rządowego, stwierdzając jednocześnie odbiór egzemplarza aktu.

§ 17. W razie odmówienia prośbie udzielenia uprawnienia lub w razie udzielenia uprawnienia pomimo sprzeciwu innych interesowanych Minister zarządza zawiadomienie osób in-

teresowanych o motywach nieuwzględnienia ich zarzutów, zastrzeżeń i żądań w toku postępowania.

Jednocześnie z odmową udzielenia uprawnienia podlegają zwrotowi odpisy podania i załączników oraz ewentualnie uiszczone opłaty na poczet uprawnienia rządowego i kaucja.

§ 18. W razie wystąpienia uprawnionego o zmianę obszaru zasilania, przedłużenie czasu trwania uprawnienia lub o podwyższenie opłat za energję elektryczną — poza trybem, przewidzianym w uprawnieniu, stosuje się postępowanie, przewidziane przy nadaniu uprawnień rządowych.

W razie wystąpienia uprawnionego i zmianę innych warunków uprawnienia lub o jego unieważnienie Minister Przemysłu i Handlu, jeżeli to uzna za potrzebne, zasięgnie opinji właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej co do projektowanych zmian. W dalszem postępowaniu stosuje się analogicznie przepisy §§ 15 i 16. Dokonane zmiany będą wpisane lub dołączone do aktu uprawnienia, przyczem na egzemplarzu, pozostającym w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, uprawniony składa analogiczne oświadczenie, jak przy nadaniu uprawnienia.

§ 19. Podanie o przeniesienie uprawnienia na inną osobę powinno być podpisane przez uprawnionego i osobę bądź firmę, na którą uprawnienie ma być przeniesione.

Do podania powinny być dołączone dowody uiszczenia opłat za postępowanie w sprawie przeniesienia uprawnienia i za udzielenie zezwolenia na przeniesienie.

W razie uwzględnienia podania Minister Przemysłu i Handlu czyni stosowną adnotację na obu egzemplarzach uprawnienia rządowego, przyczem na egzemplarzu, pozostającym w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, dotychczasowy uprawniony podpisuje oświadczenie o zrzeczeniu się, a nowy uprawniony o przejęciu uprawnienia, z jednoczesnem zobowiązaniem się do wypełnienia wszystkich warunków tego uprawnienia.

Jeżeli przeniesienie uprawnienia rządowego jest już przewidziane w samem uprawnieniu, uprawniony oraz osoba bądź firma, na którą uprawnienie ma być przeniesione, zawierają akt notarjalny co do przeniesienia i uwierzytelniony jego odpis przedstawiają Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 20. O nadaniu, unieważnieniu, zmianie i przeniesieniu uprawnienia ogłasza się w Monitorze Polskim.

Treść nadanego lub zmienionego uprawnienia ogłasza się w „Zbiorze Uprawnień Rządowych na Zakłady Elektryczne".

§ 21. Postępowanie w sprawach, których dotyczy rozporządzenie niniejsze, przeprowadza się według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) przy uwzględnieniu postanowień rozporządzenia niniejszego.

§ 22. Sprawy, wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, będą załatwiane aż do ukończenia według przepisów dotychczasowych. O wszczęciu sprawy decyduje data ogłoszenia o wpłynięciu podania w Monitorze Polskim lub w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Kolei Żelaznych w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441), oraz rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 14 lipca 1925 r. w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie i rozdzielanie energji elektrycznej przez drobne zakłady elektryczne (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 529).

Poz. 929. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 listopada 1934 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 roku o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), którego jednolity tekst ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia z dnia 28 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. W §§ 3 i 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284) wyrazy: „Na obszarze miasta Warszawy i Łodzi oraz powiatów warszawskiego i łódzkiego" zastępuje się wyrazami: „Na obszarze województwa śląskiego oraz miast Warszawy, Łodzi, Lwowa, Krakowa i powiatów warszawskiego, łódzkiego, lwowskiego i krakowskiego".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 5 września 1934 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 81, poz. 748).

Poz. 930. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 listopada 1934 roku o wprowadzeniu czasu ochronnego dla niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. c. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934), w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczyspolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622), zarządzam co następuje:

1. Wprowadza się czas ochronny dla

niedźwiedzi od 15 stycznia do 15 grudnia;
rysi od 15 lutego do 31 grudnia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 grudnia 1934 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1937 r.

Poz. 931. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 listopada 1934 r. w sprawie zmiany organizacji Izby Skarbowej I we Lwowie oraz Izby Skarbowej II we Lwowie.

Poz. 932. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 listopada 1934 r. w sprawie znaczków stemplowych.

Na podstawie art. 176 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) zarządzam co następuje:

§ 1. Znaczki stemplowe wartości 2 zł i 5 zł, sporządzone według wzorów, opisanych w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), mogą być używane tylko do końca grudnia 1934 r. Znaczki takie, nieużyte celem uiszczenia opłaty stemplowej, zostaną wymienione na znaki stemplowe, będące w obiegu, w razie przedstawienia ich do wymiany w czasie od dnia 15 grudnia 1934 r. do 15 stycznia 1935 r. Stosuje się przytem §§ 90 — 93 powołanego rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r. w brzmieniu § 1 pkt. 29 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 933. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 listopada 1934 r. zmieniające rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1931 r. o opłacie od kart do gry.

Poz. 934. Oświadczenie Rządowe z dnia 5 listopada 1934 r. w sprawie rozciągnięcia na Nową Fundlandję konwencji między Polską a Wielką Brytanją o postępowaniu w sprawach cywilnych i handlowych.

Poz. 935. Oświadczenie Rządowe z dnia 9 listopada 1934 r. w sprawie przystąpienia Wolnego Państwa Irlandji do międzynarodowej konwencji z dnia 4 maja 1910 r., dotyczącej zwalczania handlu żywym towarem.

Poz. 936. Oświadczenie Rządowe z dnia 9 listopada 1934 r. w sprawie przystąpienia Meksyku do konwencji, dotyczącej niewolnictwa.

z 5 grudnia Nr. 105 Rok 1934

Poz. 937. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 listopada 1934 r. w sprawie ulg w zakresie opłat stemplowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego.

Poz. 938. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 listopada 1934 r. w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Łodzi.

Poz. 939. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1934 r. o ustaleniu wzorów monet srebrnych wartości 2, 5 i 10 złotych.

Poz. 940. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1934 r. o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Poz. 941. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. o spłacie zobowiązań obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej i o zasadach zastawu tych obligacyj.

Poz. 942. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1934 r. w sprawie zniesienia powiatowego wydziału hipotecznego przy Sądzie Grodzkim w Sosnowcu i zmiany właściwości Sądu Okręgowego w Sosnowcu w sprawach hipotecznych.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 27 listopada Nr. 273 Rok 1934

Poz. 372. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 29 października 1934 r. o zmianie obwieszczenia z dnia 9 maja 1934 r. w sprawie wykazu państw, których przepisy wymagają znakowania i opakowania jaj, odmiennych od przepisów obowiązujących w Polsce oraz trybu postępowania przy wywozie tych jaj.

Poz. 373. Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 20 listopada 1934 r. w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego w Pszczynie.

Poz. 374. Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 20 listopada 1934 r. w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego w Radlinie.

z 28 listopada Nr. 274 Rok 1934

Poz. 375. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1934 r. o warunkach uzyskania zaświadczeń eksportowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, upoważniających do otrzymywania kwitów wywozowych przy wywozie lnu i pakuł lnianych.

Poz. 376. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1934 r. o wykazie Izb Przemysłowo-Handlowych i organizacyj gospodarczych, za pośrednictwem których będą wydawane zaświadczenia eksportowe, przewidziane w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu i pakuł lnianych.

z 29 listopada Nr. 275 Rok 1934

Poz. 377. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1934 r. o wykazie organizacyj eksportowych, uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń eksportowych,

przewidzianych w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu.

Poz. 378. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1934 r. o wykazie izb przemysłowo-handlowych i organizacyj gospodarczych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń eksportowych, przewidzianych w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r., w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie naturalnego masła krowiego.

Poz. 379. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1934 r. o wykazie instytucyj, za pośrednictwem których będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz: trzody chlewnej, jaj kurzych w skorupkach, naturalnego masła krowiego, pierza wszelkiego oczyszczonego, względnie odkażonego, puchu ptaków wszelkiego, oczyszczonego względnie odkażonego, włosia i odpadków włosia wszelkiego przerobionego, sierści wszelkiej oczyszczonej oraz szczeciny i odpadków szczeciny wszelkich przerobionych oraz o trybie postępowania przy wydawaniu tychże zaświadczeń.

Poz. 380. Instrukcja z dnia 23 listopada 1934 r. dla osób prowadzących księgi stanu cywilnego, w sprawie wypełniania i odsyłania formularzy statystycznych, dotyczących ruchu naturalnego ludności, wydana na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o statystyce ruchu naturalnego ludności.

§ 1.

Osoby prowadzące księgi stanu cywilnego obowiązane są z zarejestrowanych przez nie w tych księgach małżeństw, urodzeń i zgonów przesyłać właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej sprawozdania indywidualne w formie wykazów aktów małżeństw (formularz wzór A), wykazów aktów urodzeń (formularz wzór B) i wykazów aktów zgonów (formularz wzór C).

W miastach: Warszawie, Łodzi, Lublinie. Sosnowcu, Wilnie, Poznaniu, Bydgoszczy, Katowicach, Krakowie i Lwowie, posiadających własne biura statystyczne, osoby prowadzące księgi stanu cywilnego przesyłają sprawozdania do tych biur.

§ 2.

Sprawozdania za pierwszy kwartał winny być przesłane najpóźniej dnia **15 kwietnia,** za drugi kwartał najpóźniej dnia **15 lipca,** za trzeci kwartał najpóźniej dnia **15 października** i za czwarty kwartał najpóźniej dnia **15 stycznia.**

W miastach wymienionych w ustępie 2 § 1 sprawozdania winny być nadsyłane co tydzień.

Formularze statystyczne winny być wysyłane także i w tym przypadku, gdy w ubiegłym okresie żadnych małżeństw, urodzeń lub zgonów nie zarejestrowano.

§ 3.

Jeżeli okrąg urzędowy osoby prowadzącej księgi stanu cywilnego rozciąga się na dwa lub więcej powiatów należy **przesyłać każdej władzy powiatowej** osobne sprawozdania z aktów, dotyczących okręgu urzędowego danej władzy.

§ 4.

Sprawozdania indywidualne należy **sporządzać natychmiast w obecności stron** w tym celu, ażeby osoby zgłaszające się do aktu mogły udzielić **informacyj nie wpisywanych do ksiąg stanu cywilnego,** a potrzebnych do prawidłowego wypełniania wykazów statystycznych.

W formularzach statystycznych muszą być wypełnione wszystkie rubryki, o ile jednak w przypadkach zgoła wyjątkowych jakaś rubryka dla braku danych nie może być wypełniona, należy przyczynę tego zaznaczyć w tej samej rubryce, bądź w rubryce uwag.

§ 5.

Zarejestrowane małżeństwa, urodzenia i zgony należy wpisywać do formularzy statystycznych kolejno, w miarę, jak się sporządza akta stanu cywilnego, aż do wyczerpania miejsca na formularzu. Tem samem nie należy używać oddzielnych formularzy statystycznych dla każdej, miejscowości, bądź gminy okręgu urzędowego osoby prowadzącej księgi stanu cywilnego. chociażby dla tej miejscowości były prowadzone oddzielne księgi

§ 6.

Za każdy akt ślubu, urodzenia lub zgonu, wykazany w formularzach statystycznych, zgodnie z niniejszą instrukcją, osoby prowadzące księgi stanu cywilnego, z wyjątkiem urzędów państwowych otrzymują tytułem zwrotu wydatków na materjały piśmienne trzy (3) grosze.

Sumy należne za ubiegły rok kalendarzowy będą przekazywane przez Główny Urząd Statystyczny bezpośrednio osobom składającym sprawozdania w terminie sześciotygodniowym od dnia otrzymania przez Główny Urząd Statystyczny sprawozdań za czwarty kwartał roku ubiegłego.

§ 7.

Formularzy statystycznych dostarcza Główny Urząd Statystyczny przed rozpoczęciem roku sprawozdawczego za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej, bądź zarządów miejskich tych miast, które będą otrzymywały tygodniowe sprawozdania bezpośrednio (ob. ust. 2 § 1 nin. instr.).

§ 8.

Opłaty pocztowe, związane z korespondencją osób prowadzących księgi stanu cywilnego z powiatowemi władzami administracji ogólnej, bądź z Głównym Urzędem Statystycznym w sprawach statystyki ruchu naturalnego ludności, będą pokrywane z budżetu państwowego.

W tym celu osoby wyżej wymienione mają przesyłać korespondencję w kopertach zaopa-

trzonych w następujący napis, umieszczony na widocznem miejscu:

„W wykonaniu ustawowego obowiązku".

§ 9.

Liczby porządkowe rubryki 1 formularzy A, B, C zaczynać się winny od jedynki w każdym wykazie. Liczby numerów aktów stanu cywilnego (rubryka 2 formularzy A, B i C) mają być kolejne dla całego roku, **stosownie do numeracji właściwych ksiąg.**

Żaden zapis poczyniony w księgach a opatrzony numerem kolejnym nie może być opuszczony w nadsyłanych sprawozdaniach, przeciwnie, zapisów poczynionych w księgach a nieopatrzonych numeracją kolejną nie włącza się do sprawozdań statystycznych.

§ 10.

Przy wypełnianiu rubryk dat urodzenia bądź wieku (rubr. 7 i 11 formularza A, rubr. 15 i 16 formularza B i rubr. 9 formularza C) należy **podawać ścisłą datę urodzenia.**

Podawanie wieku w liczbie lat skończonych **dopuszczalne jest jedynie w razie całkowitej niemożności ustalenia ścisłej daty urodzenia.**

§ 11.

Przy wypełnianiu rubryki wyznania (rubr. 8 i 12 formularza A, rubr. 12, 13 i 14 formularza B, rubr. 12 formularza C) należy unikać ogólnikowych określeń, jak np. „katolickie", „ewangelickie", „greckie" i t. p., lecz trzeba podawać dokładnie, czy rzymsko-katolickie, czy grecko-katolickie, czy ewangelicko-augsburskie, czy ewangelicko-helweckie, czy prawosławne i t. p.

§ 12.

Przy wypełnianiu rubryki stanu cywilnego (rubr. 9 i 13 formularza A, rubr. 11 formularza C) należy wpisywać stosownie do okoliczności: kawaler, panna, wdowiec, wdowa, rozwiedziony, rozwiedziona.

§ 13.

Przy wypełnianiu rubryki miejsca urodzenia bądź zgonu (rubr. 8 formularza B, rubr. 7 formularza C) należy podawać nazwę miasta, bądź gminy wiejskiej i powiatu, gdzie fakt urodzenia względnie zgonu nastąpił.

§ 14.

W taki sam sposób należy wypełnić rubrykę miejsca zamieszkania (rubr. 6 formularza A, rubr. 17 formularza B i rubr. 8 formularza C).

§ 15.

Przy urodzeniach wielorakich (rubr. 9 formularza B), jak dwojakie, trojakie i t. p., powinno być każde dziecko urodzone wciągnięte kolejno do oddzielnej rubryki poziomej wykazu, przyczem w rubr. 9 należy umieścić przy każdym zapisie stosowną uwagę „dwój", „trój" i t. p.

§ 16.

Przez martwo urodzone rozumie się dziecko, które przyszło na świat przynajmniej w 7 miesiącu ciąży i które w chwili przecinania pępowiny niedawało znaku życia, o ile później nie zostało do życia przywrócone.

Dzieci martwo urodzone są zapisywane tylko do ksiąg urodzeń i wykazywane tylko w sprawozdaniach wzoru B.

§ 17.

Przy wypełnianiu rubryk przyczyny zgonu (rubr. 13 i 14 formularza C) należy żądać od osób zgłaszających się do aktu podawania istotnej przyczyny zgonu, unikając ogólnikowych określeń, jak np. zapalenie, gorączka, słabość i t. p.

W rubryce 14 należy zaznaczyć stosownie do okoliczności „tak" lub „nie", unikając skrótów, kresek, znaków ditto i t. p.

§ 18.

Małżeństwa dopełniane przed władzami administracyjnemi w trybie przepisów obowiązującej na obszarze województw południowych oraz cieszyńskiej części woj. śląskiego ustawy z dnia 25 maja r. 1868 (Dz. U. P. Nr. 47) wpisuje się je jedynie do wykazów wypełnianych przez wyżej wymienione władze, chociażby nawet małżeństwa te zgodnie zpowołanemi wyżej przepisami zarejestrowane były również i w księgach prowadzonych przez właściwych duszpasterzy.

§ 19.

Wszędzie, gdzie w niniejszej instrukcji mowa jest o księgach stanu cywilnego, rozumieć pod niemi należy wszelkie księgi, których prowadzenie w zakresie aktów stanu cywilnego przewidują obowiązujące przepisy.

§ 20.

Instrukcję wydaną w tej sprawie dnia 12 maja 1927 r. uchyla się.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski.

---

z 30 listopada Nr. 276 Rok 1934

Poz. 381. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1934 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 382. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1934 r. o nadaniu statutu stowarzyszeniu „Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych".

Poz. 383. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 29 listopada 1934 r. w sprawie kwoty emisji monet srebrnych, niklowych i bronzowych.

z 1 grudnia Nr. 277 Rok 1934

Poz. 384. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 października 1934 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o wykazie instytucyj uprawnionych do wydawania zaświadczeń eksportowych, wymienionych w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów.

z 3 grudnia Nr. 278 Rok 1934

Poz. 385. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. o organizacji i zakresie działania urzędów (podurzędów) celnych i posterunków celnych.

z 5 grudnia Nr. 280 Rok 1934

z 4 grudnia Nr. 279 Rok 1934

Poz. 386. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 listopada 1934 r. w sprawie

powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych i straży leśnej na obszarze województw: stanisławowskiego, tarnopolskiego i lwowskiego, z wyłączeniem powiatów: brzozowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, niżańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i tarnobrzeskiego na rok służbowy 1935/36.

Poz. 387. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 listopada 1934 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na obszarze województw: warszawskiego i m. st. Warszawy, białostockiego, lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego z wyłączeniem powiatu olkuskiego na rok służbowy 1935/36.

Poz. 388. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dn. 9 listopada 1934 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 4 października 1934 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw stolarskich na terenie miasta wielkiej Gdyni.

Druk. Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.